

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2007 / 1972	Doknr.: 123
Mottatt: 22 FEB 2008 MP/SDD	
Saksben.: RPE	Ark.: 751
Kepp:	Åvskr.:

**SYSSELMANNEN
PÅ SVALBARD**

**GOVERNOR OF SVALBARD
ГУБЕРНАТОР СВАЛЪБАРДА**

Vår saksbehandler:
Knut Fossum

Vår dato:
16.02.2008

Deres dato:

Vår ref: (bes oppgitt ved svar)
2007/01108-2
a.008
Deres ref:

Høringsuttalelse - ny lov om dyrevelferd

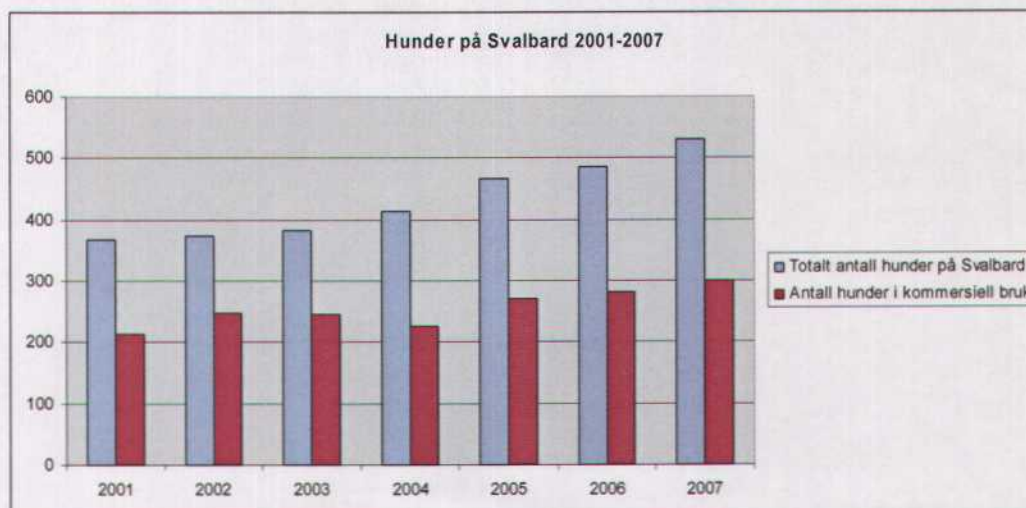
Vi viser til Landbruksdepartementets høringsbrev av 16.november 2007 om høring av forslag til ny lov om dyrevelferd.

Sysselmannen på Svalbard har gått gjennom høringsnotat og forslag til ny lov og vi har noen kommentarer til dette. Innledningsvis ønsker vi å informere om status for hold av husdyr på Svalbard. Vi vil også kort informere om vår rolle i forbindelse med innfangning av ville dyr i forbindelse med forskningsprosjekter.

1.Kort om status

Husdyr

Hund er klart det vanligste husdyret på Svalbard. Figuren under viser utviklingen i antall hunder på Svalbard i perioden 2001-2007. Hunder som eies av personer og bedrifter som driver kommersiell hundesledekjøring er plassert i kategorien "hunder i kommersiell bruk".

Figuren viser en jevn vekst i antall hunder på Svalbard etter 2003, både når det gjelder familiehunder og hunder i de kommersielle hundegårdene.

Det er i dag fem turistbedrifter med totalt seks hundegårder i Longyearbyen-Adventdalen. Ytterligere en hundegård er under etablering. Antall hunder varierer fra 40-80 pr. bedrift. Antall familiehunder i Longyearbyen må ses i sammenheng med folketallet. Antall innbyggere i Longyearbyen har økt fra ca. 1500 til ca. 2000 personer fra 2001 til 2007.

Det er pr. januar 2008 ca. 50 hunder utenfor Longyearbyen-Adventdalen, fordelt på Ny-Ålesund, den russiske bosetningen i Barentsburg, den polske forskningsstasjonen i Hornsund, værvarslingsstasjonene på Bjørnøya og Hopen og et fåtall fangstasjoner.

I Longyearbyen er det en stall med fem islandshester. I Barentsburg er det en besetning med ca. 100 griser. Her er det også noen katter, til dels forvillede.

Sysselmannen og Mattilsynet gjennomfører nå årlig inspeksjon av hundegårder, stall og grisefjøs.

Ville dyr

Sysselmannen gir årlig en lang rekke tillatelser til innfangning av dyr i forbindelse med merking, for prøvetaking og annen forskningsaktivitet. Hjemmel for slike vedtak er Svalbardmiljøloven, og er dispensasjoner fra forbudet mot å jage og fange fugler og dyr i loven § 30. I slike tillatelser forutsettes det at nødvendige tillatelser fra Forsøksdyrutvalget foreligger. Sysselmannen vurderer ikke de dyrevernmessige sidene ved slike prosjekter.

Gjeldende dyrevernlov

Dyrevernloven med unntak av kapittel VII gjelder på Svalbard, jf. § 33. Kap. VII gir hjemler for tilsyn og gjennomføring av tiltak. Det at kap. VII ikke gjelder, innebærer at viktige virkemidler for gjennomføring av loven ikke er tilgjengelige i dyrevernsaker på Svalbard.

Statens Dyrehelsetilsyn fastsatte 15.mai 2003 "Retningslinjer for hold av hund utendørs" og retningslinjene er videreført av Mattilsynet. På grunn av det omfattende holdet av hunder utendørs på Svalbard er disse retningslinjene særlig relevante her. Forholdene for hundehold på Svalbard ble så vidt vi kjenner til ikke spesifikt vurdert i forbindelse med utarbeidelsen av retningslinjene.

2. Sysselmannens kommentarer til lovforslaget

I høringsnotatet sies det at det er rimelig å gi dyr på Svalbard den samme lovmessige beskyttelse som den som gjelder for dyr som lever på fastlandet eller i sjøområdene utenfor kysten. Sysselmannen støtter denne vurderingen fullt ut. Som oppfølging av dette prinsippet vil vi også påpeke at nødvendige bestemmelser for oppfylling av disse målsettingene må gjøres gjeldene på Svalbard.

I forslaget er virkeområdet beskrevet som "norsk landterritorium, territorialfarvann, i norsk økonomisk sone, på norske fartøy og luftfartøy, på innretninger på norsk kontinentalsokkel samt for Svalbard.... Formuleringen bør her endres til "herunder Svalbard....", da Svalbard er norsk territorium.

I høringsnotatet sies det videre at den særegne forvaltningsstrukturen som gjelder for Svalbard tilsier at Sysselmannen tillegges tilsyns- og vedtaksmyndighet etter en ny dyrevelferdlov. Delegasjon av fullmakt til å håndheve loven kan skje med forskrift fastsatt med hjemmel i lovforslaget §32. Det sies videre at det er naturlig at Sysselmannen bistås av for eksempel Mattilsynet ved utøvelse av slik myndighet. Sysselmannen støtter også dette forslaget fullt ut. En slik forvaltningsmodell vil være den samme som gjelder for myndighet etter matlovens bestemmelser vedr. dyresykdommer på Svalbard, jf. forskrift om forebygging, begrensning og utrydding av sjukdommer hos dyr (husdyr, vilt) på Svalbard (FOR 1992-12-04 nr.1238).

I forslaget § 5 foreslås det en varslingsplikt for enhver som har grunn til å tro at dyr blir utsatt for mishandling eller alvorlig vanskjøtsel. Varslingsplikten gjelder med de begrensninger som gjelder av annen lovgivning, bl.a. forvaltningslovens bestemmelser om taushetsplikt. I pkt. 3.3.2 i høringsnotatet fastslås det at dyrehelsepersonells taushetsplikt ikke omfatter saker som gjelder dyremishandling og vanskjøtsel. Ved en delegasjon må det klargjøres om også ansatte hos Sysselmannen skal betraktes som dyrehelsepersonell i denne sammenheng.

Sysselmannen støtter videre forslaget § 6 om hjemmel for å fastsette forskrift som setter krav til kompetanse for bl.a. næringsmessig dyrehold. Vi merker oss også at det i § 15 foreslås at den ansvarlige for bygninger, gjerder og innretninger skal føre tilsyn og om nødvendig gjennomføre tiltak for å oppdage, forebygge og avhjelpe lidelse. På Svalbard er dette særlig relevant i forhold til rein som vikler inn gevir i vaier og andre rester fra tidligere gruvedrift.

Forslagets §§ 28-30 gjelder forhold som også er regulert gjennom Svalbardmiljøloven. Forslagets § 28 omfatter utsetting av dyr i naturen, der det foreslås at dyr fra dyrehold bare kan settes ut i naturen for å bli viltlevende når dyret har gode muligheter for å tilpasse seg og overleve i det nye miljøet. I § 29 sies det at jakt, fangst og fiske skal utøves på en dyrevelferdsmessig forsvarlig måte. I § 30 fastslås et forbud mot innfangning av viltlevende landdyr og sjøpattedyr.

I høringsnotatet vises det til behovet for god samhandling med viltloven i utarbeidelsen av regelverk. Det samme vil gjelde for Svalbardmiljøloven, som også har bestemmelser om innfangning og at høsting skal skje uten unødig lidelse for viltet (§§ 30 og 31). Svalbardmiljøloven § 26 fastslår videre at det er forbudt uten tillatelse å innføre levende flora og fauna som er etablert eller som kan etablere seg i vill tilstand på Svalbard. Dette står i direkte motstrid til forslaget til dyrevernlov § 28, og denne bestemmelsen bør derfor ikke gjøres gjeldende for Svalbard. Vi vil for øvrig vise til at Svalbardmiljøloven har et bredere virkeområde enn viltloven, og gjelder for all fauna

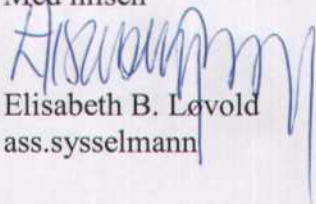
på land og i sjøen med unntak av saltvannfisk og krepsdyr, samt såkalt ikke-stedegne sjøpattedyr.

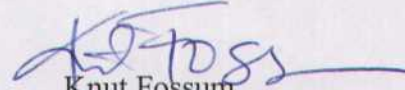
I høringsnotatet foreslås det å videreføre Mattilsynet som tilsynsmyndighet, samt at dyrevernemndene og forsøksdyrutvalget ikke lovfestes. Det legges videre opp til at tilsynsmyndighet kan delegeres til både offentlige og private. I høringsbrevet bes det om synspunkter på framtidig organisering av tilsynsmyndigheten.

Som nevnt over er vi enig i at Sysselmannen tillegges tilsyns- og vedtaksmyndighet og bistås av Mattilsynet ved utøvelse av myndighet etter ny dyrevelferdlov. Dagens regelverk om dyrevernemnder gjelder ikke på Svalbard og problemstillingen om evt. lovfesting vurderes ikke som aktuell her. I høringsnotatet foreslås det å legge tilsynsmyndigheten på forsøksdyrområdet til Mattilsynet som et mulig alternativ til videreføring av forsøksdyrutvalget som en selvstendig forvaltningsmyndighet. Sysselmannen vil ikke ta nærmere stilling til dette spørsmålet. Vi vil likevel påpeke at det ut fra flere hensyn neppe er hensiktsmessig at Sysselmannen får delegert ansvar for behandling av søknader som gjelder forsøksdyr etter en ny dyrevelferdlov.

For øvrig har Sysselmannen på Svalbard ikke kommentarer til lovforslaget.

Med hilsen

Elisabeth B. Løvold
ass.sysselmann

Knut Fossum
naturvernråd giver